

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Rudolphi Goclenii Exercitationes et disputationes ethicae
& politicae**

Goclenius, Rudolph

Marpurgi Cattorum, 1601

LII. An vitium poßit esse causa virtutis?

[urn:nbn:de:bsz:31-109121](#)

virtuosas ad moderatas ut tandem perveniamus,
fieri potest. Sed ex temperatis moderatisque
actionibus deinceps virtus propriè gignitur.

LII.

An vitium possit esse causa virtutis?

Negatur.

EX vitio oriuntur virtutem, dico; est. Cùm enim virtutis corruptio & interitus sic à vitio, non est ab eodem ortus ejus seu generatio. Et si virtus existeret ex vitio, propriè loquendo, definiri possent virtutes per virtus, & vicissim hæc per illa, ut rectè judicat Scaliger. Diceretur scilicet: Liberalitas est prodigalitas moderata. Magnificentia est ambitio cum rectoratione. Fortitudo est consulta audacia. At inquis: ambitio est causa virtutum. Resp. Ambitio vitium seu habitus vitiosus, non est causa habituum laudabilium, ut virtutum, sed tantum actuum, id est, ex ambitione interdum oriuntur actiones magnificentiae & magnanimitatis, nempe si nimium tandem corrigatur: Ex temeritate opera fortitudinis, seu fortitudini consentanea. Scalig. 317. sect. 4. Ut autem ex privatione propriè nulla sit res physica: Et ut ex malis moribus propriè non fiunt honestæ leges: Sicneq; ex vitio propriè existere potest virtus. Contraria enim

Y 3 sunt

sunt inter se corruptiva, non constitutiva.
Φαστηρὰ τὸν ἀγέλανον εὐαγγεῖλον. Aristoteles.

LIII.

An conciliari inter se possint Plato & Aristoteles: quorum ille virtutem nobis inesse natura affirmit: hic negat. Item: An Plato pugnet secum ipse, virtutem totam à Deo pendere in Menone statuens?

Affirmatur τοῦ: & aliqua ex parte negatur.

DE causa efficiente virtutis inter Aristotelem & Platonem convenire non videatur. Plato quidem ait: Virtutem existere è naturæ seminario: seu virtutem esse nobis γενεθῆ, hoc est, natura ingenitam. Aristoteles contra: Virtutem comparari industria, hoc est, doctrina vel consuetudine, id est, exercitatione ac usu bonorum actionum, non esse nobis ingeneratam. Aristotelis sententia vera est de virtute perfecta (ut habitus est) intellecta. Est & Platonis assertio vera intellecta τοῦτον, nempe homines igniculis seu scintillulis naturæ ad virtutem capessendam aptos esse. Sententiae itaque Platonis & Aristotelis conjungantur ita: Homo ad virtutem aptus, nec virtus est contra & præter naturam: Igniculis autem naturæ ad virtutem suscipiendam ita aptus homo, præceptis, comoda institutione, industria, & exercitatione est excitandus, ut propensio, aptitudo &

Utopia